

וכן היה רבי אליעזר אוסר בכל איסורין שבתורה –

And so too did ר"א prohibit by all the *Torah* prohibitions

OVERVIEW

The גמרא concluded its discussion that it is ר"א who maintains that זוז"ג is אסור, by citing a ברייתא which states explicitly that ר"א would prohibit זוז"ג by all איסורין שבתורה. Our תוספות has some difficulty with this conclusion.

השתא משמע דבכל מקום אית ליה לרבי אליעזר דזה וזה גורם אסור -

It seems now that ר"א maintains that זוז"ג is אסור in all instances.

תוספות asks:

ותימה לרבינו שמשון בן אברהם דתיקשי מהכא לרב הונא בר חיננא -

And the רשב"א is astounded! If indeed this is true that ר"א maintains that זוז"ג is always אסור, **we have a question on רב הונא בר חיננא from our גמרא here -**

דתניא בתמורה בפרק כל האסורין (דף ל, ב ושם) כל האסורין¹ לגבי מזבח ולדותיהן מותרין -

For we learnt in a ברייתא in מסכת תמורה, 'all the animals which are forbidden to be brought on the מזבח, their offspring are permitted' to be offered as a קרבן on the מזבח -

ותניא עלה רבי אליעזר אוסר -

And another ברייתא commented on this that ר"א prohibits ולדות for the מזבח -

וקאמר רב הונא בר חיננא מחלוקת כשעיברו ולבסוף נרבעו -

And רהב"ה states, the dispute between the חכמים (who permit) and ר"א (who prohibits) is when the animals first became pregnant and afterwards they were נרבע (they were involved in bestiality); the basis of their dispute is -

דרבי אליעזר סבר עובר ירך אמו הוא² אבל נרבעו ולבסוף עיברו דברי הכל מותרין³ -

That ר"א maintains the 'fetus is the hip of its mother'; however if the animal was first נרבע and became pregnant later all agree (even ר"א) that the ולדות are מותרין to the מזבח -

אלמא לרבי אליעזר זה וזה גורם⁴ מותר:

---

¹ This refers to kosher animals but they performed certain acts (like bestiality, [or they were worshipped for ע"ז]), and therefore are unfit to be brought as a קרבן on the מזבח.

² This means that the fetus is considered as an integral part of the mother, and is not considered as a separate entity. Therefore since when the act of רביעה took place there was a fetus, it is as if the fetus was also נרבע, therefore the fetus (which is אמו ירך) becomes אסור למזבח just like the mother. However the חכמים maintain הוא אמו ירך עובר, but rather we consider the fetus as a separate entity, so since it was the mother who engaged in הרבעה, but not the fetus, therefore only the mother is אסור but not the fetus.

³ In this case it is obvious that the עובר had no part in the רביעה, therefore when it is born it is מותר למזבח.

It is evident from רהב"ח **that according to** ר"א זוז"ג **is מותר**, and here we say that זוז"ג is אסור בכל איסורין שבתורה.⁵

SUMMARY

The ruling of רהב"ח regarding ולדות (that the ולדות are בהמות שנרבעו ואח"כ נתעברו) contradicts our גמרא which seems to indicate that ר"א maintains זוז"ג (מותר למזבח) אסור בכל איסורין שבתורה.

THINKING IT OVER

זוז"ג is of the opinion that in a case of נרבעו ואח"כ עיברו it is considered זוז"ג.⁶ However one may ask why is there a גורם of איסור? Granted that the mother is אסורה למזבח, but why should we assume that this איסור transfers to the וולד?⁷ In the case of איסורי הנאה we can understand that since the איסור הנאה migrated to something, that item is also אסור בהנאה, because there is some part of הנאה there, but by this type of איסור למזבח why should it be transferred to the וולד?⁸

---

⁴ This (if נרבעה ואח"כ נתעברה) is a case of זוז"ג; the וולד is born (and created) from the mother (who is אסורה) and the father (who is מותר). If we assume זוז"ג is אסור בכל איסורין שבתורה, this וולד should be אסורה למזבח since there is one גורם of איסור here (namely the mother). See 'Thinking it over'.

⁵ See תוספות in אבל ד"ה אבל who answers that ר"א maintains זוז"ג אסור in those איסורים which apply to all ישראל (even הדיוטים), however by איסורין which apply only לגבוה (for the מזבח), there ר"א maintains that מותר זוז"ג.

⁶ See footnote # 4.

⁷ See חדש who states (regarding עצים) that it applies only to דווקא הנאה. Perhaps the same is true for זוז"ג.

⁸ See חידושי רבינו דוד ד"ה ויש לנו. See also שפ"א (who writes that if we maintain this סברה [that there is no גורם of איסור], then even if both parents of the וולד are אסורין למזבח, nevertheless the וולד will be מותר).